

KİŞİLER:

DAVULCU	MEHMET ONBAŞI
İHTİYAR	DURMUŞ
EMİNE	RÜSTEM
SALİH	DELİ ALİ
(ÜÇ ASKER)	MEMİŞ

ÇANAKKALE GEÇİLMEZ

DAVULCU : Ey ahali! Ecdad yadigârı vatanımıza saldıranlara haddini bildirmek için... Devlet için, vatan için, millet için; teninde canı, kalbinde imanı, dizinde dermanı bulunan herkes, bugün öğlen vakti Çarşı Caminin avlusunda toplansın. **(Davul)** Sevkiyat vaaaaar!... **(Davul)** Duyduk duymadık demeyin. **(Davul)** Küffar üstüne mukaddes cihad ilan edilmiştir. **(Davulcu bağıra çağıra sahneden çıkar.)** herkes, bugün öğlen vakti Çarşı Caminin avlusunda toplansın.

İHTİYAR : Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaşlarda idik. Mukaddes cihad dediler,Galiçya 'ya çağırdılar. Süveyş'te, Sina'da vuruştuk. Allahüekber dağlarında karlara gömüldük.**(Duraklar)** Şimdi de Çanakkale diyorlar. **(Kükre)** Yaşlıyım ama ihtiyar değilim. inanan insan ihtiyarlamaz. Kolum Sina gölünde kaldı. Canım Çanakkale sırtlarında kalsa çok mu? **(Mahsun)** Kabul etmediler. **(Dirilir)** Yerime oğlum gidecek, benden kalan boşluğu Salih'im dolduracak.

(Asker elbiseli dört genç sahneye girer. Biri Salih'tir..)

İHTİYAR .: (Gençlere bakarak)

- Hepiniz mi?

BİR AGIZDAN: - Hepimiz!

İHTİYAR : - Çanakkale'ye mi?

BİR AGIZDAN: - Çanakkale'ye!

İHTİYAR : (Salih'in karşısına doğru yürür)

-Gelemediğim için üzgünüm oğlum,Salihim.

SALİH : -Gavura biz yeteriz baba...

BİR AGIZDAN : - Biz yeteriz!

İHTİYAR : (Heybetli)- Yerimi dolduracaksın Salih!

SALİH : -Benden sonra da oğlum,baba...

BİR AGIZDAN : -Oğullarımız...

İHTİYAR : -Sonra da torunlarımız!

BİR AGIZDAN: -Sonra da torunlarımız...

İHTİYAR : -Düşmana mezar olacak toprağımız.'

SALİH : -Hiç meraklanma baba, mevzileri boş bırakmayacağız. Sen müsterih ol.

İHTİYAR : -(Salih'e sarılır)-Allah yardımcın olsun.**(Ayrılır)**Benim için de kurşun sık gavura.**(İç çekerek)** Anan da sağ olup görseydi yiğidini... Git artık gecikme.**(kucaklaşırlar)**

SALİH : (Elini öper)

-Hakkını helal et baba.

İHTİYAR : (Ağlamaklı)

—Helal olsun. Hepinize uğurlar olsun. Gâvuru def etmeden dönmeyin. Bundan sonra köyünüz yok, eviniz yok, aileniz yok. Her şeyinizle cephenin malısınız.**(Ağlar)**Uğurlar ola!

2.SAHNE (EŞLERİN VEDALAŞMASI)

ASKER-GELİN DİYALOGU (Rüstem)

EMİNE: Ne var ,ne yok Bey?

RÜSTEM: (Yalandan söylediği belli olacak şekilde durgundur.)

-- İyilik, iyilik hanım.

EMİNE: Ne oldu Bey? Sende bir hal var. söyle hele, ne oldu?

RÜSTEM: Ağlamayacağına, üzülmeceğine söz verirsen anlatayım.

EMİNE:(telaşlıdır.)

--Ne oldu Bey? Yoksa, yoksa kötü bir şey mi oldu?(**Rüstem sessizdir. Emine, onun kolunu tutar.**

)Söz, ağlamayacağım, çabuk söyle!

RÜSTEM:Düşmanlar... .Düşmanlarımız.. .Boğazımıza sarılmaya Çanakkale 'ye geliyorlar.Vatan,evlatlarından yardım bekliyor.

EMİNE:Öyle mi? Çok mu görmüşler mutluluğumuzu?(**Emine boynunu bükerek, hafifçe ağlar,gözyaşını siler.**)

RÜSTEM:Hani ağlamayacaktın,söz vermiştin?

EMİNE:Ağlamıyorum ki.. ..Ne zaman gidecekmisiniz?

RÜSTEM:Hemen.

EMİNE:(Üzgündür)Allah,size güç versin Rüstem'im!

RÜSTEM:Elveda Eminem! Bu sevda ,başka sevda.Yurt aşkı derler buna (**Duraklar ve boynunu bükerek**) Olur da Çanakkale'den sağ dönemezsem,bebeğim beni sorduğunda her şeyi anlat ona:Dün deden,yurt yolunda şehit olmuştu:baban da aynı şerefli yolda şehit oldu,de.Ona vatan sevgisinin büyüklüğünü anlat.. .Anlat ki ileride o da vatani,bayrağı için ölmeyi göze alabilsin.Her şeyden yüce tutabilsin vatani.

EMİNE: (ağlamaklı)

-- Sağ salim döneceksin inşallah!

RÜSTEM:Benim gitme vaktim geldi.Hadi Allah'a emanet ol!

EMİNE:Dur gitme,az bekle.(**Çıkar,hemen elinde küçük bir mendille gelir. Mendili Rüstem'e uzatır.**)

RÜSTEM:Nedir bu?(**Mendil çıkını açar.Mendilin içinde küçük bir de bayrak da vardır.**)

EMİNE:Bu mendil,benim sana bağlılığımın sembolü..(Bayrağı gösterir.) Bu bayrak yüce milletimizin,bağımsızlığımızın sembolü..Bunu düşman ayakları altında çiğnetme... ..Beni ve çocuğumuzu merak etme..Biz sabırla senin zaferle ve sağ salim köye dönmeni bekleyeceğiz.(**Duygulanır**)Haydi git,git artık..Bir an önce vatanın imdadına yetiş. Yolun açık olsun.

RÜSTEM:Allah senden razı olsun Hanım! Vatan, böyle analar ve kendine sadık evlatlar ister. Hoşçakal Hanım, Allah'a emanet ol!

3.SAHNE (MUHAREBE-CEPHE)

(Cephede beş kişi. Durmuş, bir kenarda dalgın düşünmekte. Rüstem ayrı bir köşede mektup okumakta. Salih Çavuş nöbette. Deli Ali ile Memiş, karşılıklı bağdaş kurmuş, konuşmaktadır. Deli Ali'nin sol gözü sarıdır. Efektten top tüfek sesleri gelir.)

MEMİŞ : (Deli Ali'ye)

- Gözün ağrıyor mu hala?

DELi ALİ : (Eli kalbinde)

- Gözüm ağrısa ne ki,asıl yüreğim ağrıyor.Düşmanın Çanakkale'yi geçmesi ihtimalini düşündükçe, boğulur gibi oluyorum.

MEMİŞ : - Hangimiz olmuyoruz ki? Gözünü merak etme, iyileşirsin inşallah.

DELi ALİ : (Umursamaz)

- Çift gözle arkaya bakmaktansa, tek gözle ileriye bakmak iyidir demişler. Küffar donanmasının yok olduğunu bir kere göreyim, diğer gözümü de vermeğe razıyım.

(top sesleri gelir)

SALİH ÇAVUŞ:(Ufka bakarak)

— Düşmanlar yine gülle yağmurunu hızlandırdı. Kim bilir kaç babayiğit şehit oluyor her güllenin cehennem ateşinde.

DELİ ALİ : Bizim çavuş yine kitap gibi laf döşemekte. Fena mı Çavuşum? Ateş çemberinden cennete yol açılıyor. Biz tıklandık kaldık şuracıkta.

SALİH ÇAVUŞ : - Sen sus delilerin delisi! Sana kalsa gülleye karşı çakıyla yürürsün.

DELİ ALİ :

- Çakıyla değil çavuşum, yürekle, (**sarıllı gözüne elini sürer**) gavurun şarapneli gözüme değdi. Ama yüreğim sapasağlam hamdolsun. Fakat, şu beklemek yok mu? Yarasız öldürecek beni.

RÜSTEM : (Mektuptan başını kaldırır.)

- Heey! Sessiz olun yahu, bayramda mısınız Memiş? Kardaşlık, çek şu delinin ipini, salma üstüme.

SALİH ÇAVUŞ : (Kalkar, yanlarına gider, çöker.)

- Şehitlik istediğini biliyorum. Fakat cesedin kimsenin işine yaramaz. Yaşadıkça savaşabilirsin. (**Bakınır**) Suyu olan var mı?

MEMİŞ : Kaç haftadır kavrulmuş süpürge tohumu yiyerek savaşıyoruz.

DELİ ALİ : - Ben aç karnıma savaşmaya hazırım şikayet ettiğin şeye bak

-3-

MEMİŞ : Şikayet etmiyorum da fena susatıyor. Suyumuz da kalmadı. Sözüm ona Mehmet Onbaşı su getirecek. Bir saat oldu gideli, hala dönmedi. (**Matarasını çavuşa verir.**) Buyur Çavuşum, dudaklarını ıslatır hiç değilse.

SALİH ÇAVUŞ : Ver bakalım

DURMUŞ : (Tüfeğini doldurur.)

- Bir gelen var! (**silaha davranırlar.**) Durun! Bizim Mehmet Onbaşı geliyor.

MEHMET ONBAŞI : (Sahneye girer, yanında yaralı bir İngiliz subayı vardır. Kolunu omuzundan geçirmiş, sürüklemektedir.)

- Herif, fena yaralanmış, inleyip duruyordu.

SALİH ÇAVUŞ : (Suyu dudaklarına götürmüşken çeker, Mehmet Onbaşı'ya uzatır.)

- Al, içir şunu, belki biraz kendine gelir.

MEMİŞ : Al başına bir daha! Bari su buldun mu?

MEHMET ONBAŞI : Ne gezer. (**İngiliz'i yere uzatır.**) Herifi o halde bulmamla sırtladım suyu muyu unuttum.

DELİ ALİ : Hey büyük Allah'ım! Bir de bana deli derler. Şu Onbaşının yaptığına bakın dostlar! Su yerine bir baş belası getirdi.

MEHMET ONBAŞI : Mızlanma bre deli! Gönlümüz elvermedi işte. (**Matarayı İngiliz'in ağzına dayar**) İç lan, iç son suyumuzu!

DELİ ALİ : Oldu olacak bir de ziyafet çek bari!

MEHMET ONBAŞI : Öyle ya, doğru söylersin, belki karnı da açtır garibin.

DELİ ALİ : Hoppalaaaa! Bir de kuştüyü yatak serelim altına; belki uykusuzdur. Yahu biz mi davet ettik; buyur aslanım memleketimizi al diye?... Basın kurşunu gitsin!

SALİH ÇAVUŞ : (Geri çekilir, Deli Ali'ye İngiliz'i göstererek)

--Gel yap dediğini, hadi sık bir kurşun beyinciğine gebert! Hadi durmal! Gözünün intikamını da almış olursun böylece

DELİ ALİ : (Tüfeğini İngiliz'in kafasına doğrultur. İngiliz korkuyla büzülür, dehşetle bakar.)

--Geberteceğim seni! Niye geldin lan? Niye ha?

İNGİLİZ : (Korkarak)

--No, no, no !

DELİ ALİ : (Tüfeğini indirir)

--Yapamam...Göz göre göre yardıma muhtaç birini vuramam. (**Kızgın**) Onlar yapıyor ama...Ben niye yapamıyorum?

SALİH ÇAVUŞ:(sırtını sıvazlar)

---Sen Türk oğlu Türk'sün be koçum!Yemez,yedirir:içmez,içirirsin.(Duraklar)

Yapamayacağını biliyordum.(Onbaşı Mehmet'e dönerek)Bir kere de ben gideceğim suya...İnşallah,bir yaralı İngiliz de benim yoluma çıkmaz!(Gülümser)Kumanda sende Mehmet Onbaşı.

DELİ ALİ :Bırak da ben gideyim Çavuşum...Belki şehitliğe bir yol bulurum.Göz açıp kapayana kadar dönerim.

RÜSTEM:(Mektubu aceleyle cebine sokup gelir.)

--Sıra bande,bu iş benim çavuşum...Hadi izin ver de ben gideyim!

SALİH ÇAVUŞ:Oturun oturduğunuz yerde,gözcülüğünüzü doğru dürüst yapın yeter! Ben,gideceğim.Verin mataralarınızı! (Mataraları toplar,çıkarken dönüp hepsine bakarak:)Hakkınızı helâl edin.

BİR AĞIZDAN:Helâl olsun! (Çavuş çıkar)

DELİ ALİ: Kafese tıklmış kuş gibiyim.

DURMUŞ :(Gülerek)

--Kartal gibi.

DELİ ALİ :Şakanın sırası değil, kafam kaynıyor.

MEHMET ONBAŞI:Deliliğindendir.(Arkadaşlarına dönerek)Bağlayın şu deliyi de rahat edelim.(Silah sesleri artar.)

DURMUŞ:(Elini gözüne siper eder.dümbünle bakar.)

--- Bir şeyler oluyor aşağılarda.Allah bre! Buve zırhlısı batıyor!

DELİ ALİ:(Yanına fırlar)

--Dünya gözüyle bir kere göreyim..(Dümbünü alır,bakar..Seyirciye dönerek)Düşman zırhlısının battığını gördüm ya, öbür gözümü kaybetsem de gam yemem.

DURMUŞ:Şu gemi Queen Elizabeth değil mi? Bu koca demir yığını kaçıyor galiba.

DELİ ALİ:Hah haaa!Tam yol tornistan etti.Gidinin kâfiri geldiğinden beter dönüyor.

MEMİŞ:(Onbaşıya)

--Şimdi kazandık mı biz bu cengi?

MEHMET ONBAŞI:Eli kulağındadır.

(Yaralı İngiliz,sürünerek Memiş'in unuttuğu tüfeği alır,üstüste tetiğe basar,önce onbaşı vurulur.)

MEHMET ONBAŞI:Yandım Allah'ım!(düşer)

-4-

RÜSTEM:Aman Allah'ım!(düşer)

DELİ ALİ:(İngiliz'i vurur)

--Kahpeee! İnsanlığı öldürdün.

MEMİŞ: Alçaaak!

RÜSTEM:Çanak kale'yi geçemeyecekler,geçirtmeyeceğiz.

(Düşer,tüfeğine sımsıkı sarılır,kalır) (Müzik verilir)

(Sahneye Salih Çavuş girer.Elinde su dolu mataralar vardır.Manzarayı görünce çarpılır.Mataralar elinden düşer.)

SALİH ÇAVUŞ:Alah'ım!...(Mehmet Onbaşı'ya gider,nabzını tutar..)

-- Ölmüş,şehit olmuş....(Sonra ümitle Rüstem'in yanına gider,nabzını tutar..sevinçle)Yaşıyor!

RÜSTEM:(Gözlerini açar,gülümsemeye çalışır)

--Sen misin Salih Çavuş'um?

SALİH ÇAVUŞ:Benim kardeşlik,bak,benim.....Su getirdim sana.....Nereden aldım suyu biliyor musun?Mustafa Kemal'in mevsisinden,onun neferlerinden aldım.

RÜSTEM:Onbaşının getirdiği İngiliz bitirdi bizi...Bundan sonra suya ihtiyacım yok...Şehadet şerbetiyle hararetim dinmekte.

SALİH ÇAVUŞ: (Hafifçe sarsar)

--Ölmek yok ha! Cenkten kaçmak yok ha! Bu cehennem gibi yerden Cennet'e uçmak yok ha! Darılırım bak sonra.

RÜSTEM: Kaçmak değil,göçmektir bu Salih Çavuş'um....Sağ dönersen köye,... oğlumu....o maviş gözlü ufaklığını...benim yerime öp olur mu?

SALİH ÇAVUŞ: Olur yiğidim.

RÜSTEM ONBAŞI: Şehit olduğumu söyle ona..(Birden kolunu kavrar.) Vasiyetimdir Salih Çavuş'um,düşmanı Çanakkale'den kov....İngiliz kahpeliğine tosladık.Onları buradan öteye geçirme..Hadi söz ver!

SALİH ÇAVUŞ:(Gözlerini silerek)

--Söz sana,sözlerin en hası sana...Oğlunu göreceğim..Öpeceğim de.Ama Çanakkale'yi birlikte savunacağız.Bu işte bizi yalnız bırakamazsın....Anladın mı kardeşlik? Köye beraber döneceğiz.....Ölmek kolay,şehitlik hepten kolay...Kolayına kaçma...Bir kahpe kurşuna teslim olma.Boşuna mı sana Zaloğlu Rüstem demişiz?Tüfeğini bırakırsan namertsin bel!

(Rüstem'in başı hafifçe yana düşer,ölür.)

SALİH ÇAVUŞ:(Hafifçe sarsar)

--Ölmek yok ha!Cenkten kaçmak yok ha!Sana söylüyorum Zaloğlu Rüstem,gülsene kardeşlik!..Baksana Buve battı,Queen Elizabeth kaçıyor.Zafere yürüyoruz..Baksana ha!(Rüstem'e bakar,öldüğünü anlar,başını göğsüne çeker,kucaklar,ağlar.....)Şehidim,vatanım,her şeyim.....

(Müzik verilir.Salih Çavuş,Rüstem'i yavaşça yere uzatır.Ğöğüslerden çıkarılan iki bayrak şehitlere örtülür.Salih Çavuş,şehidin yanına oturur.Eliyle bayrağı tutarak aşağıdaki" Bayrak" şiirini bayrağımıza bakarak okur:)

Kartal gibi duruşun
Şanıma şan katıyor.
Dalga dalga vuruşun
Canıma can katıyor
Ey zaferin hür süsü,
Seninle güzel gökler.
Şehidimin örtüsü,
Seninle coşar yürekler..
Özgürlüğü biz senden
İçeriz ,yudum yudum.
Ayrılmayız gölgenden
Seninle mutlu yurdum.
Seni gökte buldukça,
Artar şerefim,şanım.
Bu diyarlar durdukça
Yoluna kurban canım..
Gülmenin en güzeli
Sana bakarak gülmek;
Ölmenin en güzeli
Sana sarılıp ölmek...

(Salih Çavuş,yavaş yavaş kalkar;sahnenin önüne gelir.Selam durur ve yüzünde kararlı,sert bir ifade ile:)

Bugün kandan,dumandan Çanakkale seçilmez
Yer yerinden oynasa, Çanakkale geçilmez !

-SON-

